

„Den, der driver Spot med eller forhaaner noget her i Landet bestaaende Religions-samfundes Troslærdomme eller Gudsdyrkelse, straffes med Fængsel, ikke under en Maanedes simpelt Fængsel.“ Under denne Paragraf vil det, saasnart man har Lyft dertil, være muligt at faae enhver frifindet Religionsyttring bragt ind; derom er der for mig ikke den fjerneste Tvivl. Derfor interesserer denne Debat mig meget; thi jeg mener at kunne bevise Rigtigheden heraf, for det Første ved selve Sagens Natur, og dernæst ogsaa ved Alt, hvad der er slet her til Lands. Hvis de Herred ville tænke paa, hvorledes det er gaaet i den politiske Diskussion, vilde de erkjende, at man under Straffelovens forskellige Paragrafer kan faae draget det Meste ind af, hvad man politisk kan finde paa at sige imod Regjeringens Lustueller og mod Regjeringens System, og har man dog ikke nok af, hvad der findes i Straffeloven, vide vi, at man her til Lands kan faae provisoriske Love, ved hvis Hjælp man har kunnet komme det til Livs, som man ikke kunde komme til Livs ved den bestaaende Lovgivning. Som Følge heraf er jeg overbevist om, at hvis der opstod en religiøs Diskussion her i Landet, vilde Magthaverne — jeg taler altsaa ikke om Folkethinget, om Folkethingets Opposition, hvortil det ærede Medlem regner sig, skjøndt jeg begynder at nære nogen Tvivl, om han ikke ved den Leilighed vil komme over paa Regjeringens Side, saaledes som han er det i Dag ligesaa godt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Halkier), der sidder bagved mig — vilde altsaa Regjeringen utvivlsomt benytte derimod Alt, hvad gennem Straffeloven eller provisoriske Love kunde bringes til at ligge i dens Haand. Jeg kommer her til at tænke paa, hvorledes det er gaaet med en Mand, som sagde, at hvis Kristus havde levet nu, havde han prædiket i Rømersgade, vilde have staaet Side om Side med dem der. Den Mand, som sagde dette — han er Medlem af dette Thing, — blev afflediget som Præst, fordi Regjeringen ikke taalte, at den Art Ytringer bleve udtalte af en folkekirkelig Præst. Der blev dengang udtrykke- lig i Bladene gjort opmærksom paa, at man ikke affledigede denne Mand af politiske Grunde, men fordi Regjeringen ikke kunde finde sig i, at en Præst havde udtalt, at Kristus, hvis han havde levet, havde prædiket for Arbejderne, for Socialdemokraterne og ikke havde virket som Hovedstadspræst i en Hovedstadskirke. Dette viser, hvorledes det gaar til her til Lands. Jeg skal tage et andet Exempel, som ligger nær, thi det diskuteredes her i Salen i Fjor, nemlig Spørgs-

maalet om Pastor Brücker, som kun havde udtalt paa et Møde i Norge, at man ikke skulde lade sig hovmejerere af Biblen, at Biblen var en Bog, som man kunde læse ligesom andre Bøger. Nu skal jeg ikke dømme om, hvorvidt det er rigtigt eller ikke fra et kristeligt Standpunkt at sige dette. Jeg skal ikke sige Noget om, hvorvidt man fra høitkirkelig Side i og for sig kan finde det rigtigt — det interesserer mig ikke — men det, der interesserer mig, er, at saadanne Yttringer straffes med, at der stænges en Banstraae over den Mand, der siger det, at der negtes ham Anerkjendelse som Præst indenfor Folketirken. Dette viser, hvor lidet der her i Landet er Lyft til en frifindet Diskussion om den Art Materier. Jeg skal for at præcisere mine Ord end iverligere gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa en Høiesteretsdom, der faldt for et Par Aar siden. Det var dengang, da der var Tale om de 8 smaa Kanoner, da vi havde Kanonvin-derne, og hvad dertil hører. Da gjorde en Mand i et Ugeblad, som regnede sig til Venstre, nogen Spøg med disse 8 smaa Kanoner, som dog ikke direkte kunne regnes ind under Troslærdomme, og i sin Paavisning af, hvorledes man havde stillet sig med disse 8 Kanoner, benyttede han Evangeliets Ord og gav en bombastisk Fremstilling af, hvorledes disse 8 smaa Kanoner og de Kvinder, som havde givet dem, havde stillet sig her til Lands. Han blev saa tiltalt og dømt for at have „drevet Spot med Bibelens Fremstilling af Christi Fødsel ved den Maade, hvorpaa Beretningen herom i et af Evangelierne var bleven benyttet i Artiklen til at latterliggjøre en stedsunden Indsamling af Penge til Anskaffelse af Kanoner til Landets Forsvar.“ Altsaa man griber Manden paa Blazsemi, fordi han havde latterliggjort en „stedsunden Indsamling af Penge til Landets Forsvar!“ Det ærede Medlem kan tro, at hvis det, han havde angrebet, havde været selve Religionen, hvis han havde fremsat frifindende Meninger angaaende religiøse Spørgsmaal, vilde man have været endnu rappere til at gjøre ham til Gjenstand for Tiltale. Ja, jeg tilstaar, at dette ligger noget udenfor Sagen, og jeg takker for saavidt den høitærede Formand, fordi han har tilladt mig at tale derom, men det ligger dog ikke saa ganske udenfor Sagen, som man kunde tro. Det kan nemlig stilles i Sammenhæng med, hvorledes Theologien drives her i Landet, nemlig som en patenteret Videnskab, hvor man ikke taaler andre Meninger end dem, som engang eksistere. Det er det samme hermed, som naar man hører det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valg-